

Vec C-33/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

23. január 2020

Vnútroštátny súd:

Landgericht Ravensburg

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

7. január 2020

Žalobca:

UK

Žalovaná:

Volkswagen Bank GmbH

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Zmluva o spotrebiteľskom úvere – Právo na odstúpenie od zmluvy – Povinné informácie – Smernica 2008/48/ES

Predmet a právny základ prejudiciálnej otázky

Výklad práva Únie, článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 10 ods. 2 písm. l) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS vykladať v tom zmysle, že v zmluve o úvere:

a) sa má v absolútnej hodnote uviesť úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb platná v čase uzavretia zmluvy o úvere, resp. sa má v absolútnej hodnote uviesť aspoň referenčná úroková sadzba (v tomto prípade základná úroková sadzba podľa § 247 BGB [*Bürgerliches Gesetzbuch*, Občiansky zákonník]), z ktorej sa zvýšením (v tomto prípade o päť percentuálnych bodov podľa § 288 ods. 1 druhej vety BGB) vypočíta platná úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb?

b) sa musí konkrétne vysvetliť mechanizmus úpravy úrokovej sadzby pre prípad oneskorených platieb, resp. sa aspoň musí odkázať na vnútroštátne predpisy, z ktorých je možné odvodiť úpravu úrokovej sadzby pre prípad oneskorených platieb (§ 247, § 288 ods. 1 druhá veta BGB)?

2. Má sa článok 10 ods. 2 písm. r) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že v zmluve o úvere musí byť uvedená konkrétna, pre spotrebiteľa zrozumiteľná, metóda výpočtu kompenzácie za predčasné splatenie v prípade predčasného splatenia úveru, aby tak spotrebiteľ mohol aspoň približne vypočítať výšku kompenzácie v prípade predčasného ukončenia zmluvy?

3. Má sa článok 10 ods. 2 písm. s) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že v zmluve o úvere

a) sa musia uviesť aj práva zmluvných strán na ukončenie zmluvy upravené vnútroštátnym právom, najmä tiež právo dlžníka na ukončenie zmluvy zo závažného dôvodu pri zmluvách o úvere na dobu určitú podľa § 314 BGB?

b) sa musí v prípade všetkých práv zmluvných strán na ukončenie zmluvy o úvere upozorniť na lehotu a formu ukončenia zmluvy stanovené pre výkon práva na ukončenie zmluvy?

Uvádzané predpisy práva Únie

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica 2008/48“), článok 10

Uvádzané vnútroštátne predpisy

Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (zákon, ktorým sa zavádza občiansky zákonník, ďalej ako: EGBGB), článok 247, § 3, § 6 a § 7

Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník, ďalej len „BGB“), najmä § 247, § 288, § 314, § 355, § 356b, § 357, § 357a, § 358, § 492, § 495

Krátky opis skutkového stavu a konania

- 1 Dňa 19. decembra 2015 uzavrel žalobca so žalovanou zmluvu o úvere s istinou vo výške 10 671,63 EUR, ktorá bola účelovo viazaná na kúpu motorového vozidla VW Passat Variant 2.0 TDI na súkromné účely.
- 2 Predávajúcim vozidla bol autosalón v meste Sindelfingen (Nemecko). Kúpna cena predstavovala sumu 15 200 EUR. Žalobca uhradil predávajúcemu zálohu vo výške 5 000 EUR a prostredníctvom vyššie uvedeného úveru financoval zvyšnú sumu 10 200 EUR ako aj jednorazové poistné vo výške 471,63 EUR za poistenie schopnosti splácať úver, spolu teda 10 671,63 EUR.
- 3 Žalovaná využila spoluprácu predávajúceho pri príprave a uzavretí zmluvy o úvere. Tento konal najmä ako sprostredkovateľ pôžičky žalovanej a používal žalovanou poskytnuté zmluvné formuláre. V zmluve o úvere bolo dohodnuté, že žalobca bude splácať úver od 15. februára 2016 prostredníctvom 48 rovnakých mesačných splátok a záverečnej splátky splatnej 16. februára 2020.
- 4 Žalobca platil pravidelne dohodnuté splátky. Listom z 22. januára 2019 však odvolal svoj prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy o úvere. Žalovaná odstúpenie od zmluvy odmietla.
- 5 Žalobca je toho názoru, že zmluva o úvere sa odstúpením z 22. januára 2019 zmenila na záväzkový vzťah s povinnosťou vrátiť si vzájomne poskytnuté plnenia. Žalobou sa domáha určenia, že od 22. januára 2019 nie je povinný platiť žalovanej splátky pôžičky. Okrem toho žiada od žalovanej vrátenie doteraz zaplatených splátok pôžičky ako aj zálohy zaplatenej predávajúcemu, súčasne s vrátením zakúpeného vozidla.
- 6 Žalovaná považuje vyhlásenie o odstúpení od zmluvy za oneskorené a odstúpenie od zmluvy preto za neplatné. Trvá na tom, že úverový vzťah trvá naďalej a preto žiada žalobu zamietnuť.

Stručné uvedenie dôvodov predloženia prejudiciálnych otázok

- 7 Výsledok súdneho sporu závisí od zodpovedania prejudiciálnych otázok týkajúcich sa výkladu článku 10 ods. 2 písm. l), r) a s) smernice 2008/48.

Ak by bolo odstúpenie od zmluvy o úvere platné, nebol by už žalobca viazaný zmluvou o úvere podľa § 495 ods. 1 a § 355 ods. 1 BGB a nedlhoval by žiadne ďalšie splátky pôžičky. Podľa § 495 ods. 1 BGB má dlžník v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere právo na odstúpenie od zmluvy podľa § 355 BGB. Podľa § 355 ods. 1 BGB spotrebiteľ a podnikateľ už nie sú viazaní svojimi prejavmi vôle smerujúcimi k uzavretiu zmluvy, ak spotrebiteľ svoj prejav vôle včas odvolal.

- 8 Okrem toho môže žalobca podľa § 357a („Právne následky odstúpenia od zmlúv o finančných službách“), ods. 1 BGB tiež požadovať vrátenie splátok úveru, ktoré boli doposiaľ žalovanej zaplatené. Podľa tohto ustanovenia musia byť prijaté plnenia vrátené najneskôr do 30 dní.

- 9 Pri platnom odstúpení od zmluvy by už žalobca nebol podľa § 358 ods. 2 BGB viazaný ani kúpnu zmluvou. Toto ustanovenie predpokladá, že ak spotrebiteľ účinne odvolal svoj prejav vôle uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, tiež nie je viac viazaný svojím prejavom vôle uzavrieť zmluvu o dodaní tovaru, ktorá je s touto zmluvou o spotrebiteľskom úvere vzájomne spojená. Pri kúpnej zmluve a zmluve o úvere ide o súvisiace zmluvy zmysle § 358 ods. 3 BGB.

- 10 Žalobca by potom mohol od žalovanej podľa § 358 ods. 4 prvej vety, § 357 ods. 1 BGB požadovať aj vrátenie zálohy zaplatenej predávajúcemu, pretože podľa § 358 ods. 4 piatej vety BGB sa má vrátenie plnenia z financovanej zmluvy realizovať výlučne medzi dlžníkom a veriteľom. § 358 ods. 4 prvá veta BGB odkazuje ohľadne vrátenia plnení zo súvisiacej zmluvy okrem iného na § 357 ods. 1 BGB. Tento upravuje právne následky odstúpenia od zmlúv, ktoré nie sú zmluvami o finančných službách, a predpokladá, že prijaté plnenia sa musia vrátiť najneskôr do 14 dní.

- 11 Platnosť vyhlásenia žalobcu o odstúpení od zmluvy predpokladá, že lehota na odstúpenie od zmluvy v trvaní dvoch týždňov stanovená v § 355 ods. 2 prvej vete BGB v okamihu oznámenia odstúpenia od zmluvy 22. januára 2019 ešte neuplynula. Podľa § 356b ods. 2 prvej vety BGB, lehota na odstúpenie od zmluvy nezačína plynúť, ak povinné informácie podľa § 492 ods. 2 BGB, článku 247 § 6 až § 13 EGBGB (zákon, ktorým sa zavádza Občiansky zákonník) nie sú úplne obsiahnuté v zmluve o úvere. Podľa § 356b ods. 2 druhej vety začne v takom prípade lehota plynúť až po doplnení povinných informácií.

- 12 V tomto prípade by sa malo za neúplné povinné informácie považovať najmä, ak aspoň jedna z povinných informácií podľa článku 10 ods. 2 písm. l), r) alebo s) smernice 2008/48 (resp. jedna z povinných informácií podľa príslušných vnútroštátnych predpisov, a to podľa článku 247 § 6 ods. 1 bodu 1, § 3 ods. 1 bodu 11 EGBGB; článku 247 § 6 ods. 1 č. 5 EGBGB; článku 247 § 7 bodu 3 EGBGB) nie je v zmluve o úvere riadne obsiahnutá.

O prejudiciálnych otázkach 1a) a 1b)

- 13 Podľa vnútroštátnej úpravy uvedenej v článku 247 § 6 ods. 1 bode 1, § 3 ods. 1 bode 11 EGBGB sa musí jasne a zrozumiteľne uviesť úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb a spôsob jej prípadnej úpravy.
- 14 V prejednávanej veci sú k tomu v zmluve o úvere uvedené nasledovné informácie:
 „Po predčasnom ukončení zmluvy vám budeme účtovať zákonnú úrokovú sadzbu pre prípad oneskorených platieb. Ročná úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb predstavuje aktuálnu základnú úrokovú sadzbu zvýšenú o 5 percentuálnych bodov.“
- 15 K otázke, ako konkrétne musia byť informácie v zmluve podľa článku 247 § 6 ods. 1 bodu 1, § 3 ods. 1 bodu 11 EGBGB, existujú vo vnútroštátnej judikatúre a literatúre rôzne názory. Podľa rozšírenej mienky stačí reprodukcia zákonnej úpravy obsiahnutej v § 288 ods. 1 druhej vete BGB, podľa ktorej je úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb o päť percentuálnych bodov vyššia ako aktuálna základná úroková sadzba. Podľa iného názoru musí byť uvedená absolútna hodnota platnej úrokovej sadzby pre prípad oneskorených platieb a musí sa podrobne vysvetliť, ako sa úprava úrokovej sadzby pre prípad oneskorených platieb uskutoční.
- 16 Na účely výkladu vnútroštátneho práva je rozhodujúce, ako sa má vykladať ustanovenie článku 10 ods. 2 písm. l) smernice 2008/48 upravujúce túto oblasť, podľa ktorého sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere zrozumiteľným a stručným spôsobom uvedie „úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb platná v čase uzavretia zmluvy o úvere a spôsob jej úpravy“.
- 17 Na splnenie požiadaviek smernice by sa mohlo považovať za dostačujúce zahrnúť do zmluvy obsah zákonnej úpravy úrokovej sadzby pre prípad oneskorených platieb vo vnútroštátnom práve (v tomto prípade § 288 ods. 1 druhá veta BGB).
- 18 Takýto výklad článku 10 ods. 2 písm. l) smernice 2008/48 však nie je jediným možným. Na rozdiel od vnútroštátnej úpravy, prídavok obsiahnutý v smernici „platnú v čase uzavretia zmluvy o úvere“ a požiadavka zrozumiteľnosti a stručnosti by mohli znamenať, že aktuálne platná úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb musí byť uvedená čo najpresnejšie, čiže ako absolútna hodnota alebo sa prinajmenšom ako absolútna hodnota musí uviesť aktuálna výška platnej základnej úrokovej sadzby podľa § 247 BGB, nakoľko aktuálnu úrokovú sadzbu pre prípad oneskorených platieb by potom mohol spotrebiteľ zistiť jednoduchým pripočítaním (+ 5 percentuálnych bodov).
- 19 Požiadavka zrozumiteľnosti a stručnosti podľa smernice by si tiež mohla vyžadovať vysvetlenie mechanizmu úpravy úrokovej sadzby pre prípad oneskorených platieb, a to, že úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb podľa vnútroštátneho práva, podľa § 247, 288 ods. 1 BGB, je päť percentuálnych bodov nad základnou úrokovou sadzbu zverejňovanou každý polrok Deutsche

Bundesbank (Nemecká spolková banka, Nemecko), alebo sa musí aspoň uviesť odkaz na § 288 ods. 1 druhú vetu BGB a 247 BGB, nakoľko z týchto ustanovení je možné odvodiť úpravu úrokovej sadzby pre prípad oneskorených platieb.

- 20 Odpoveď na tieto otázky je nevyhnutná pre rozhodnutie predmetného sporu. V prípade ak bude jedna z dvoch otázok 1a) a 1b) zodpovedaná kladne, povinné informácie požadované v článku 247 § 6, ods. 1, bode 1, § 3 ods. 1 bode 11 EGBGB neboli v prejednávanej veci poskytnuté úplne a odstúpenie žalobcu od zmluvy bolo v lehote a platné.
- 21 V zmluve o úvere totiž chýba informácia o platnej úrokovej sadzbe pre prípad oneskorených platieb alebo aspoň o referenčnej sadzbe (základná úroková sadzba podľa § 247 BGB) v absolútnej hodnote. V zmluve o úvere nie je tiež vysvetlený mechanizmus úpravy úrokovej sadzby pre prípad oneskorených platieb.

O prejudiciálnej otázke 2)

- 22 Podľa vnútroštátnej úpravy v článku 247 § 7 ods. 1 bode 3 EGBGB sa musia v zmluve o spotrebiteľskom úvere jasne a zrozumiteľne uvádzať:

„podmienky a metóda výpočtu nároku na kompenzáciu za predčasné splatenie úveru, pokiaľ veriteľ zamýšľa uplatniť tento nárok v prípade, ak dlžník splatí úver predčasne.“

- 23 V prejednávanej veci sa v zmluve o pôžičke uvádza, že:

„a) Dlžník môže kedykoľvek predčasne splniť všetky alebo časť svojich záväzkov z tejto zmluvy. ...

b) ...

c) Za škodu, ktorá priamo súvisí s predčasným splatením, môže banka požadovať primeranú kompenzáciu za predčasné splatenie úveru. Banka vypočíta škodu podľa rámcových finančno-matematických rámcových podmienok stanovených Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), ktoré zohľadňujú najmä:

- medzičasom zmenenú mieru úrokov,
- peňažné toky pôvodne dohodnuté pre úver,
- ušlý zisk banky,
- administratívne náklady spojené s predčasným splatením (poplatok za spracovanie) ako aj
- ušetrené náklady za riziko a správu v dôsledku predčasného splatenia.

Takto vypočítaná kompenzácia za predčasné splatenie úveru, ak je vyššia, zníži sa na nižšiu z nasledujúcich dvoch čiastok:

- 1 %, prípadne, ak je doba medzi predčasným a dohodnutým splatením kratšia ako jeden rok, 0,5% z predčasne splatenej sumy,
  - sumu úrokov, ktoré by dlžník zaplatil počas doby medzi predčasným a dohodnutým splatením.“
- 24 Z vyššie uvedenej úpravy zmluvy o pôžičke teda vyplýva, že žalovaná mala v prípade predčasného splatenia v úmysle uplatniť si kompenzáciu za predčasné splatenie úveru. Preto musela poskytnúť povinné informácie podľa článku 247 § 7 [ods. 1] bodu 3 EGBGB. Pre rozhodnutie v predmetnom spore je preto podstatné, či boli úplne poskytnuté zmluvné povinné informácie o podmienkach a metóde výpočtu nároku na kompenzáciu za predčasné splatenie úveru.
- 25 Požiadavky článku 247 § 7 [ods. 1] bodu 3 EGBGB týkajúce sa povinných informácií sa vo vnútroštátnej judikatúre a literatúre interpretujú odlišne.
- 26 Podľa rozšíreného názoru postačuje, ak za účelom výpočtu kompenzácie za predčasné splatenie úveru veriteľ uvedie v hrubých rysoch základné parametre. Podľa judikatúry Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) bude metóda výpočtu preukázaná dostatočne transparentným a stručným spôsobom, ak sa uvedú určité parametre, najmä medzičasom zmenená úroveň úrokovej sadzby, pôvodne dohodnuté peňažné toky pre úver, ušlý zisk banky, ušetrené náklady za riziko a správu v dôsledku predčasného splatenia a administratívne náklady spojené s predčasným splatením.
- 27 Podľa opačného názoru je potrebné, aby sa v zmluve stanovila konkrétna zrozumiteľná metóda výpočtu nároku na kompenzáciu za predčasné splatenie úveru, aby bolo pre priemerného spotrebiteľa možné na základe zmluvných informácií prinajmenšom v hrubom odhadnúť výšku kompenzácie za predčasné splatenie úveru. Podľa toho by jednoduché uvedenie faktorov, ktoré sa majú zohľadniť pri výpočte, nemalo byť považované za uvedenie povinných informácií, pretože dlžník nepozná sumy pripadajúce na jednotlivé faktory a priemerný spotrebiteľ nedokáže dať tieto faktory do vzájomného vzťahu.
- 28 Na účely výkladu vnútroštátneho práva je preto rozhodujúce, ako sa má chápať požiadavka článku 10 ods. 2 písm. r) smernice 2008/48 upravujúce túto oblasť, aby sa „informácia o práve veriteľa na kompenzáciu a o spôsobe, akým sa táto kompenzácia určí“, uviedla zrozumiteľným a stručným spôsobom.
- 29 Je možná interpretácia, že na účely vysvetlenia spôsobu výpočtu dlžnej kompenzácie je možné prihliadnuť na zásady judikatúry a na výpočtové faktory, bez toho, aby bol uvedený konkrétny spôsob výpočtu.
- 30 Takýto výklad článku 10 ods. 2 písm. l) smernice 2008/48 však nie je jediný možný. Tak sa môže formulácia, že informácie sa musia poskytovať

zrozumiteľným a stručným spôsobom, interpretovať aj tak, že sa musí špecifikovať spôsob výpočtu, ktorý je pre spotrebiteľa zrozumiteľný. Odôvodnenie 39 smernice 2008/48, podľa ktorého by mal byť výpočet kompenzácie splatnej veriteľovi pre spotrebiteľov prehľadný a zrozumiteľný už pred uzavretím zmluvy a v každom prípade počas plnenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a okrem toho by mal byť pre veriteľa jednoducho uplatniteľný a mal by uľahčiť kontrolu nad kompenzáciou príslušnými orgánmi dohľadu, by mohlo byť vykladané v tomto zmysle.

- 31 Odpoveď na túto otázku je nevyhnutná pre rozhodnutie predmetného sporu. Ak bude prejudiciálna otázka 2) zodpovedaná kladne, neboli povinné informácie stanovené v článku 247 ods. § 7 [ods. 1] bod 3 EGBGB v prejednávanej veci riadne poskytnuté a odstúpenie žalobcu bolo včasné a platné.

O prejudiciálnych otázkach 3a) a 3b)

- 32 Podľa vnútroštátnej úpravy v článku 247 § 6 ods. 1 bod 5 EGBGB musí byť jasne a zrozumiteľne uvedený „postup, ktorý sa má dodržať pri ukončení zmluvy“.
- 33 V prejednávanej veci sa v zmluve o úvere uvádza, za akých podmienok má veriteľ právo ukončiť zmluvu z dôležitého dôvodu. V zmluve sa však neuvádza akú formu musí mať ukončenie zmluvy o úvere, predovšetkým, že ukončenie musí byť podľa vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v § 492 ods. 5 BGB vykonané na trvalom nosiči údajov. Taktiež sa neuvádza, aká lehota platí pre ukončenie zmluvy bankou, napríklad uvedením výrazu „okamžite“ alebo konkrétnej lehoty.
- 34 Existujúce právo dlžníka podľa vnútroštátneho práva na ukončenie zmluvy zo závažného dôvodu podľa § 314 BGB pri dlhodobých záväzkových vzťahoch, teda aj v prípade predmetnej zmluvy o úvere na dobu určitú, nebolo v zmluve o úvere vôbec spomenuté. Tiež sa neuvádza postup, ktorý sa má dodržať (najmä forma a lehota) pri ukončení zmluvy dlžníkom.
- 35 Na požiadavky na povinné informácie podľa článku 247 § 6 bodu 5 EGBGB existujú rôzne názory. Týka sa to predovšetkým otázky, či sa v prípade zmlúv o úvere na dobu určitú vôbec musí uviesť možnosť ukončenia zmluvy zo závažného dôvodu podľa § 314 BGB.
- 36 Podľa jedného názoru v prípade zmlúv o úvere na dobu určitú sa informácie musia poskytovať iba o riadnom práve dlžníka na ukončenie zmluvy upravenom v článku 13 ods. 1 smernice 2008/48, nie však o mimoriadnom práve dlžníka na ukončenie zmluvy upravenom vnútroštátnym právom v § 314 BGB. Za týmto účelom sa medzi iným odkazuje na odôvodnenie 33 smernice 2008/48 a systematický kontext. Ďalej je zastávaný názor, že článok 247 § 6 ods. 1 bod 5 EGBGB by sa mal vykladať v súlade so smernicou v tom zmysle, že informovať možno len o úplne harmonizovaných právach na ukončenie zmluvy upravených v smernici a práva na ukončenie zmluvy upravené iba vnútroštátnym právom nemajú byť vôbec zahrnuté do povinných informácií. To sa odôvodňuje medzi

iným účelom porovnateľnosti obsahov zmlúv a jednotnosťou informačného materiálu vo všetkých členských štátoch.

- 37 Podľa opačného názoru musí banka informovať dlžníka – v každom prípade pri zmluvách na dobu určitú – aj o práve na mimoriadne ukončenie zmluvy v súlade s vnútroštátnym právom podľa § 314 BGB.
- 38 Ohľadne obsahu povinných informácií podľa článku 247 § 6 ods. 1 bodu 5 EGBGB je ďalej sporná otázka, či je potrebné upozorniť spotrebiteľa na požiadavky formy a lehoty týkajúce sa práv na ukončenie zmluvy, ktoré sú upravené iba vnútroštátnym právnym právom.
- 39 Preto vyššie popísaný reštriktívny názor, podľa ktorého vnútroštátne práva na ukončenie zmluvy sa nemôžu alebo v každom prípade sa nemusia uvádzať v povinných informáciách podľa článku 247 § 6 ods. 1 bodu 5 EGBGB, považuje za nadbytočné aj informácie o formálnych požiadavkách pri vykonávaní práv na ukončenie zmluvy podľa vnútroštátneho práva.
- 40 Podľa opačného názoru je nevyhnutné, aby bol spotrebiteľ informovaný o forme a lehote, v ktorej si zmluvné strany úverovej zmluvy musia uplatniť svoje práva na ukončenie zmluvy, a domnieva sa, že to zahŕňa najmä oznámenie, že ukončenie zmluvy o úvere podľa § 492 ods. 5 BGB musí byť predložené na trvalom nosiči. V prospech tohto názoru sa argumentuje znením článku 10 ods. 2 písm. s) smernice 2008/48, cieľom zabezpečenia dostatočnej úrovne ochrany spotrebiteľa a skutočnosťou, že článok 10 smernice 2008/48 nerozlišuje medzi právom veriteľa a dlžníka na ukončenie zmluvy.
- 41 Na účely výkladu vnútroštátneho práva je preto rozhodujúce, ako sa má chápať požiadavka článku 10 ods. 2 písm. s) smernice 2008/48 upravujúce túto oblasť, že „postup, ktorý sa má dodržať pri uplatnení práva na ukončenie zmluvy o úvere“, sa musí uviesť zrozumiteľným a stručným spôsobom.
- 42 Článok 10 ods. 2 písm. s) smernice 2008/48 by sa mohol vykladať v kontexte cieľa úplnej harmonizácie sledovaného odôvodnením 9 smernice 2008/48 takým spôsobom, že autor smernice síce vedome zamýšľal povoliť práva na ukončenie zmluvy upravené vnútroštátnym právom, ale že spotrebiteľ musí byť informovaný iba o právach na ukončenie zmluvy upravených v smernici. Tomu by mohol nasvedčovať najmä cieľ „uľahčenia voľného pohybu úverových ponúk za optimálnych podmienok pre tých, ktorí úvery ponúkajú“ uvedený v odôvodnení 8 smernice 2008/48.
- 43 Tento záver však nie je jediný možný. Cieľ „dostatočnej miery ochrany spotrebiteľa“, taktiež zdôraznený v odôvodnení 8 smernice 2008/48, by mohol viesť k tomu, že by bolo potrebné informovať aj o právach na ukončenie zmluvy upravených vnútroštátnym právom a formálnych podmienkach, ktoré sa na ne vzťahujú. Tento názor by mohlo podporiť aj odôvodnenie 24 smernice 2008/48, podľa ktorého by mal byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy „dôkladne“ informovaný, ako aj odôvodnenie 31 smernice 2008/48, podľa ktorého by

v zmluve o úvere mali byť zrozumiteľným a stručným spôsobom obsiahnuté všetky potrebné informácie o právach a povinnostiach ktoré vyplývajú pre spotrebiteľa zo zmluvy o úvere.

- 44 Odpovede na tieto otázky sú nevyhnutné pre rozhodnutie predmetného sporu. Ak by bola jedna z prejudiciálnych otázok 3a) a 3b) zodpovedaná kladne, neboli by povinné informácie stanovené v článku 247 ods. § 6 ods. 1 bod 5 EGBGB v prejednávanej veci riadne poskytnuté a odstúpenie žalobcu by bolo včasné a platné.

PRACOVNÝ DOKUMENT